

საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია

ქართული ენციკლოპედიის ი. აბაშიძის სახელობის მთავარი სამეცნიერო რედაქცია

ბოლნისის წარწერები

ბოლნისის წარწერები, ბოლნისის სიონის წარწერები, რ-თაგან ყველაზე მნიშვნელოვანია ტაძრის აშენების თანადროული სამი წარწერა. ორი მათგანი დღემდე მთლიანად არის შემონახული ტაძრის კედლებზე, მესამისა კი 1937-მდე ცნობილი იყო მხოლოდ ძაღზე დაზიანებული თავი და ბოლო. წარწერის ძირითადი ნაწილი აღმოჩნდა ტაძარში სარესტავრაციო სამუშაოების ჩატარების დროს; ამჟამად იგი ინახება საქართვე. ეროვნ. მუზეუმის ს. ჯანაშიას სახ. სახელმწ. მუზეუმში, ტაძრის კედელში მის ადგილას ჩასმულია მულაჟი. აღმ. კედელზე საკურთხევლის სარკმლის თავზე გამოყვანილია რვასტრიქონიანი წარწერა: „ქე დ თ ეპისკოპოსი კრებულთურთ და ამას ეკლესიასა შინა შენდა მიმართ თავყანისმცემელნი შეიწყალენ და (მშრ)ომელთა ამას ეკლე(სიასაში)ნა შეხენიე. ი. ი“. წარწერა კომპოზიციურად დაკავშირებულია ტაძართან და კედელში ჩასმულია მშენებლობის პროცესში; წარწერის ცენტრში მოთავსებული „ბოლნური ჯვრითაც“ იგი ბოლნისის სიონის მხატვრული დეკორის ორგ. ნაწილს წარმოადგენს (გ. ჩუბინაშვილი).

ი. ჯავახიშვილმა გაარკვია, რომ წარწერაში ნახსენები დავით ეპისკოპოსი 506 დვინში ჩატარებული ალბანელთა, ქართველთა და სომეხთა გაერთ. საეკლესიო კრების მონაწილეებს შორის დასახელებული ბოლნელი დავით ეპისკოპოსია; წარწერაც, შესაბამისად, მან V-VI სს-ით დაათარიღა. „ი ი“ გახსნილია ასე: „იყავნ, იყავნ“ (კ. კეკელიძე). ჩრდ. ფასადის დას. კარის ბალავრის ქვედა მხარეზე ერთსტრიქონიანი წარწერაა: „(შენვე)ნითა ქსსითა მე ფარნ[...] და აზარუხტ შეხუა(ბთ) ესე კარი (სა)ლოცველად (სულთა ჩუენთათჳს)“. დაზიანებული საკუთარი სახელისათვის ნავარაუდევია ფორმები: ფარნევან, ფარნავაზ და სხვ. წარწერაში ნახსენებ პირთა ვინაობა ცნობილი არ არის. ცუდად ჩანს აგრეთვე წარწერის ბოლო, რ-იც სხვადასხვაგვარად არის ამოკითხული. განსაკუთრებით რთულია ჩრდ. ფასადის აღმ. კარის ბალავრის ოთხსტრიქონიანი წარწერის მთლიანი ამოკითხვა. კედელზე შერჩენილი დასაწყისები და

ბოლოები სტრიქონებისა ამჟამად თითქმის სრულიად აღარ იკითხება, დაზიანებულია 1937 აღმოჩენილი ცენტრ. ნაწილის თავიცა და ბოლოც. ნაკლული ტექსტის სავარაუდო აღდგენით შემოთავაზებულია წარწერის შემდეგი ნაკითხვა: „[შენვენითა წდ]ისა სამებისადთა ოც წლისა პერობ მეფ[ისა ზე] [ხიქმნა დაწყებაჲ] ამის ეკლესიაჲსად და ათხუთმეტ წლის[ა შემდგომად] [განხეშორა ვი]ნ აქა შინა თავყანისხცეს ღნ შეინყალენ და ვინ ა [მის ეკლ] [ესიაჲსა და(ვი)თ ე]პისკოპოსსა ხულოცოს იგიცა ღნ შეინყალენ [ამჴნ]“ (ა. შანიძე, გ. ჩუბინაშვილი, 1940). წარწერა დათარიღებულია პერობ მეფის ხსენების მიხედვით: მისი მეფობის მეოცე (479) წელს დაწყებული მშენებლობა დამთავრებულია 15 წლის შემდეგ, ე. ი. 493 - 494. ეს წარწერა აზუსტებს დავით ეპისკოპოსის პირველი წარწერის თარიღსაც და ბოლნისის სიონის აგების დროსაც (ლ. მუსხელიშვილი, გ. ჩუბინაშვილი). ოდნავ განსხვავებულად წაიკითხა წარწერა ა. შანიძემ 1975 და 1977 წლებში: „[შენვენითა წდ]ისა სამებისადთა ოც წლი(სა) პერობ მეფი[სა ზეობასა დახი] [ღვა საფუძველი] ამის ეკლესიაჲსად და ათხუთმეტ წლი[სა შემდგომად] [განხეშორა. ვი]ნ აქა შინა თავყანისხცეს ღნ შეინყალენ და ვინ ა[მის ეკლესიაჲსა] [მაჴმჴნებელსა დთ ე]პისკოპოსსა ხულოცოს იგიცა ღნ შეინყალენ“. ძირითადად ასე ამოიკითხეს ეს წარწერა ნ. შოშიაშვილმაც და ე. მაჭავარიანმაც. ბოლნისის სამივე წარწერა შესრულებულია მსხვილი რელიეფური მრგვლოვანი დამწერლობით. კვეთის თავისებურებით, წერის მანერითა და პალეოგრაფიული ნიშნების მიხედვით ისინი ერთი ეპოქისაა, სამივე დაკავშირებულია ბოლნისის სიონის მშენებლობასთან. ბ. წ. საქართვე. ტერიტორიაზე მოპოვებული უძველესი წერილობითი ძეგლია.

მათთვის დამახასიათებელია ხანმეტობა (შეხენიე, შეხუაბთ, თავყანისხცეს, ხულოცოს). გრაფიკისა და ენობრივი ნიშნების მიხედვით ბ. წ. ახლოსაა უძველეს ქართ. ხანმეტ ტექსტებთან (V - VII სს.). მათ უდიდესი მნიშვნელობა აქვთ ქართ. ენის, საქართვე. ისტ. და კულტ. წარსულის შესასწავლად. ბოლნისის სიონის სხვა წარწერათაგან აღსანიშნავია წარწერა სამხრ. კარის ბალავრის ქვაზე, რ-შიც მოხსენიებულია ბოლნელი მღვდელთმოდღვარი (X ს.).

ლიტ.: კ ე კ ე ლ ი ძ ე კ., ბოლნისის ტაძრის წარწერების ინტერპრეტაციისათვის, წგ.: ეტიუდები ძველი ქართული ლიტერატურის ისტორიიდან, [ტ.] 6, თბ., 1960; მ ა ჭ ა ვ ა რ ი ა ნ ი ე., ბოლნისის სიონის სამშენებლო წარწერა, თბ., 1985; მ უ ს ხ ე ლ ი შ ვ ი ლ ი ლ., ბოლნისი, «ენიმკის მოამბე», 1938, ტ. 3; მ ი ს ი ვ ე , არქეოლოგიური ექსკურსიები მაშავერის ხეობაში, თბ., 1941; ქართული წარწერების კორპუსი. ლაპიდარული წარწერები, წგ. 1, შემდგ. ნ. შოშიაშვილი, თბ., 1980; შ ა ნ ი ძ ე ა., ბოლნისის წარწერები, «ნობათი» („ცისკრის“ დამატება), 1975, № 1; ჯ ა ვ ა ხ ი შ ვ ი ლ ი ი ვ., ისტორიის მიზანი, წყაროები და მეთოდები წინათ და ეხლა, წგ. 3, ნაკვ. 1 - ქართული დამწერლობათამცოდნეობა ანუ პალეოგრაფია, თბ., 1949; Ч у б и н а ш в и л и Г., Болнисский Сион, «ენიმკის მოამბე», 1940, ტ. 9. ს ა რ ჯ ვ ე ლ ა ძ ე ზ., ბოლნისის სიონის წარწერები, „ნაკადული“, 1991, №2; პ ა ტ ა რ ი ძ ე რ., ბოლნისის სიონის წარწერები „ძიებანი“, 1999, №3; ს ი ლ ო გ ა ვ ა ვ., ბოლნისის უძველესი ქართული წარწერები, თბ., 1994.

